

CO₂-afgift. Det ville virkelig batte noget. Det har vi jo diskuteret før. Så tror jeg faktisk, at der kunne komme en forbrugsændring, men i Danmark får vi ikke en forbrugsændring, hvis vi bare gør det her. Det betyder jo bare, at vi importerer varer fra andre lande, men har det samme forbrugsmønster.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne først takke ministeren for besvarelsen, og jeg vil sige, at Det Konservative Folkeparti naturligvis kan bakke op om den dagsorden, der er udarbejdet i fællesskab mellem partierne i et godt samarbejde – tak for det!

Og så vil jeg sige, ligesom andre talere har været inde på, at Rio har betydet meget. Rio er blevet et begreb for mange mennesker, jeg tror for de fleste. Ord som bæredygtig udvikling, Agenda 21 og Brundtland er begreber, som er kommet til os i de senere år, og det kan vi takke den proces for.

Rio har flyttet meget, og det var jo så også en god regering, der var der dengang, ja, det var endda den miljøminister, som vor nuværende oftest citerer i salen, og hvis fremragende indsats han gør opmærksom på. Jeg vil ønske ministeren held og lykke i arbejdet med at lave noget, der er lige så godt. Vi kan i al fald sige, at oppositionen ikke er blevet ringere siden da, så der burde være alle muligheder for at få et godt resultat.

Regeringen præker om Danmark som foregangsland. Det gør den i skrift og mange taler, og det lyder flot, det lyder godt. Og selv om vi på miljøområdet halter bagefter på en række områder, skal jeg lade det ligge ved denne lejlighed for ikke at ødelægge den gode stemning.

Men der kan nok være grund til at dvæle ved, hvad det er at være foregangsland på miljøområdet? Er det at have bedre rensning end alle andre? Er det at udlede mindre end alle andre? Er det at benytte langt bedre og renere teknologi, uanset hvor store omkostningerne er?

Hvis vi gør os til den form for foregangsland, så kører vi lidt som Bjarne Riis, når han alene suser op ad en alpeetape og vinder. Det ser flot ud, det er utroligt, fantastisk, imponerende, og det giver sejrskranse og et par kindkys.

Men miljøpolitik kan ikke sammenlignes med Bjarne Riis, det kan man ikke gøre, ikke på alle måder. Bjarne Riis kan ikke og skal ikke tage sig af de andre hold og ryttere, dem, som kører langt bagude på grund af Bjarnes hidsige ræs og må stå af og måske udgå, fordi de kommer for langt bagud.

Dansk miljøpolitik skal ikke sætte nogen af. Vi lever i én og samme verden, og vi har et ønske om, at alle skal have et godt og ordentligt miljø. Går Danmark foran i CO₂-nedbringelsen, så hjælper det bagtroppen lige så lidt, som Bjarne Riis hjælper sidstemanden.

Det Konservative Folkeparti mener, at foregangsrollen ikke er mere værd, end vi kan måle på den sidste mand i feltet. Med rette taler man om den globale landsby, og det er den, der nu skal mødes i New York. De Konservative plejer i stedet for at bruge billedet: vi er alle i samme båd.

I miljøpolitikken er det bagtroppen, som i meget høj grad kommer til at sætte dagsordenen. Lande, der er fuldstændig ligeglade med nabolandene og sviner hensynsløst, kan neutralisere hele hovedfeltet med foregangsmændene Skibby, Jalabert, Luc Leblanc, Museeuw, og hvad de hedder alle sammen.

Derfor ønsker Det Konservative Folkeparti, at vi skaber et internationalt retssamfund på miljøområdet. Rygraden er miljøkonventionerne, hvoraf vi har knap 200. Næppe på noget andet fagpolitisk område er man kommet så langt. Det er vi glade for.

Det Konservative Folkeparti ønsker, at vi skal gå videre ad den vej. Vi skal sørge for, at vi også stiller en række betingelser til vores udviklingsbistand, vores miljøbistand og vores Øststøtte. Vi mener, det er meget væsentligt, at vi får andre lande til også at tilslutte sig de miljøkonventioner, vi selv tror så meget på. Det må være et rimeligt krav.

Det Konservative Folkeparti er tilhænger af lov og orden på miljøområdet. Det har vi lige stemt for her for et øjeblik siden, og det vil vi også være internationalt. Vi er jo et lille land, der ikke kan sende marinekorpset, hvis vi ikke får vores vilje. Nej, vi vil hellere sende nogle biologer, nogle teknikere, nogle vindmøllefabrikanter osv. Det er vores måde at agere på som lille land i en stor verden.

Vi vil satse på retfærd. Vi vil også sørge for, at det bliver muligt at nærme sig et internationalt retssamfund. Vi synes, Danmark skulle gå foran og lægge alle de internationale miljøkonventioner ud på en database på Internettet, så enhver kan orientere sig om dem, få adgang til dem. Det synes vi var en god gave. Og man kunne så lade dem, der ikke har adgang til Internettet – der er jo, som vi hørte, steder, der ikke har elektricitet – få en Karnovudgave.